

56. Азъ ще се вратимъ пакъ на първо-то си предложеніе, всеконечно са должни бащи-те да запрещаватъ на вси-те сынове содръжества-та иа зли-те челоуѣцы, какво-то що самъ предъ рекълъ, а най повече на азскателны-те, Що самъ обычествовалъ многократно [многохъ пзти] на много бащи да говоримъ, и сега това исто бы казалъ. Нема никакваго другаго губителнѣйшого рода отъ людей, кои-то причиняватъ весьма скоро младычи-те въ погибелно паденіе, отъ азскателей, кои-то искореняватъ всеконечно бащи-те кѣпно [заедно] ссезъ сынове-те имъ, на онѣа огорчаватъ старость-та, а на тѣа младость-та: понеже на сички-те нхны совѣтованіа-та представяватъ страстолюбіе-то като едно не побѣдимо примаamlеніе. Богати-те бащи совѣтоватъ сынове-те си къ трезвенности, целомудрію, щадѣнію [скѣпость), и трудолюбію, а тѣа [азскатели-те] имъ препорѣчаватъ, и ги ободраватъ [повѣждава) къ пѣанствѣ, невоздержанію, расточенію [распиленіе], и лѣности. Сичкѣй-о нашъ животъ, казѣватъ онѣа, нищо друго нѣе но